

فلسفه دست کشیدن بر محاسن در دعای رجبیه چیست؟

حجت الاسلام بهاری گفت: هر فراز از دعای رجبیه به نحوی خاص خداوند را مورد خطاب قرار می‌دهد.

به گزارش هدایت پرس؛ حجت الاسلام و المسلمین ابراهیم بهاری، کارشناس مسائل مذهبی در گفتگویی در خصوص ادعیه مخصوص ماه رجب اظهار کرد: در کتب ادعیه مانند مفاتیح الجنان برای بسیاری از روزهای ماه های قمری دعای مخصوص وجود دارد.

وی گفت: رجب نام نهری است در بهشت که از عسل شیرین تر و از شیر سفیدتر است و هر کس در این ماه روزه بگیرد، از آن نهر آب می نوشد همچنین به ماه رجب «رجب الأصب» یعنی ماه ریش رحمت خداوند بر مردم نیز می گویند.

بهاری افزود: اکثر روزهای ماه رجب دعای مخصوص به خود را دارد اما مهم‌ترین ادعیه این ایام «دعای ام داوود» در نیمه ماه و دعای کوتاه اما پرمعنی «رجبیه» است.

وی عنوان کرد: دعای رجبیه از ادعیه بسیار منحصر به فرد بوده و هر فراز از این دعا به نحوی خاص خداوند را مورد خطاب قرار می‌دهد.

این کارشناس مسائل مذهبی به نقل از علامه مجلسی خاطر نشان کرد: محمدبن زکوان به خدمت حضرت صادق(ع) عرض کرد فدای تو شوم! این، ماه رجب است. مرا دعایی تعلیم نما که حق تعالی، مرا، به آن نفع ببخشد. حضرت فرمودند که در هر روز ماه رجب، در صبح و شام و بعد از نمازها در شب بخوان «یا من ارجوه لکل خیر...». پس، حضرت محاسن مبارک خود را به دست چپ گرفتند و انگشت سبابه دست راست خود را به جانب چپ و راست حرکت می‌دادند و با انکسار تمام، این دعا را می‌خواندند: «یا ذالجلال...» و دست از ریش مبارک خود برداشته تا از آب دیده مبارک اش، تر شد.»

وی در پایان گفت: دست کشیدن بر ریش در هنگام خواندن این دعا نشانه خضوع، فروتنی و التماس به درگاه حق تعالی برای بیان درخواست نیاز بوده و اشاره انگشت سبابه دست راست نشانه اشاره به قبله برای قسم دادن حضرت حق به آن است.

منبع: باشگاه خبرنگاران جوان